

czewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym, i ustanawia się wolny przewóz tych artykułów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1921 r.

Minister Aprowizacji:

Grodziecki

219.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 14 kwietnia 1921 r.

w przedmiocie zmiany cen ropy i przetworów naftowych.

Na podstawie austriackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 r. (austr. dz. u. p. № 239) austriackiej ustawy z dnia 24 lipca 1917 r. (austr. dz. u. p. № 307) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 sierpnia 1919 r. w sprawie uregulowania obrotu ropy naftowej, podlegającej sekwestrowi (Dz. U. Rz. P. z 1919 r. № 74 poz. 431) i uchwały Rady Ministrów z dnia 16 września 1919 r. (Dz. U. z 1920 r. № 23 poz. 128) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1920 r. w przedmiocie ustalenia cen ropy i przetworów naftowych (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 № 82 poz. 551) otrzymuje nowe brzmienie następujące:

Cena ropy przypadającej na t. zw. udziały netto (producentów, uprawnionych do wydobywania) oznacza się jak następuje:

- 1) Dla ropy marki podstawowej (borysławsko-tustanowickiej) przeznaczonej do przeróbki w krajowych fabrykach olejów mineralnych (rafinerjach) oznacza się cenę 1.500 marek za 100 kg. netto w cysternach loco stacja nadawcza.
- 2) We wszystkich innych wypadkach należy zastosować postanowienia austriackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 r. austr. dz. u. p. № 239.

§ 2. Art. 2 tegoż rozporządzenia z dnia 31 lipca 1920 r. uchyla się.

§ 3. Art. 3 tegoż rozporządzenia z dnia 31 lipca 1920 r. otrzymuje nowe brzmienie następujące:

Dla przetworów ropy naftowej, przeznaczonej dla zużycia w kraju, oznacza się następujące ceny maksymalne:

- 1) dla benzyny o ciężarze gatunkowym:
 - do 0,700 — marek 4000,
 - od 0,701 do 0,725 — marek 3800,
 - „ 0,726 „ 0,750 — marek 3600,
 - „ 0,751 „ 0,770 — marek 3400,
 - ponad 0,770 marek 3200;
- 2) dla nafty:
 - rafinowanej (świetlnej) — marek 1300,
 - destylowanej (przemysłowej) — marek 1100.

Począwszy od dnia 1 maja 1921 r. zabrania się dostarczania na cele świetlne nafty nierafinowanej.

3) dla oleju gazowego — marek 2000;

4) dla oleju smarowego (destylatu):

lekkiego o smarności do 4° E przy 20° C — marek 2400

lekkiego o smarności od 4:1 do 6 przy 20° C — marek 2500

lekkiego o smarności od 6:1 do 12 przy 20° C — marek 2600

średniego o smarności od 3:1 do 4 przy 50° C — marek 2800

ciężkiego o smarności od 4:1 do 5 przy 50° C — marek 3200

ciężkiego o smarności od 5:1 do 6 przy 50° C — marek 3400

ciężkiego o smarności od 6:1 do 7 przy 50° C — marek 3600

dodatek za rafinację:

olejów lekkich — marek 720

olejów średnich — marek 750

olejów ciężkich — marek 780;

5) dla oleju automobilowego rafinowanego o smarności od 8:0 do 10° E przy 50° C — marek 4800;

6) dla oleju lotniczego rafinowanego — marek 5800;

7) dla oleju cylindrowego o punkcie zapłoniczenia 220/230° C — marek 4400;

dodatek za każde 10° C ponad 230° C — marek 100;

8) dla oleju wulkanowego letniego — marek 3400,

9) dla oleju wulkanowego zimowego — marek 3600,

10) dla asfaltu i koksu — marek 1600,

11) dla parafiny o punkcie topliwości 50 do 52° C — marek 8000,
dodatek za każde 2° punktu topliwości ponad 52° C względnie
opust za każde 2° punktu topliwości poniżej 50° C — marek 250,
dodatek za rafinację parafiny — marek 1000,

12) dla wazeliny surowej o punkcie krzepnięcia 26/27° C — marek 2600,
dodatek za każdy dalszy stopień punktu krzepnięcia ponad 27° C —
marek 100,
dodatek za rafinację wazeliny — marek 800.

§ 4. Art. 4 tegoż rozporządzenia z dnia 31 lipca 1920 r. otrzymuje nowe brzmienie następujące:

Ceny powyższe rozumie się za sto kilogramów netto bez opakowania, za natychmiastową zapłatą gotówką bez podatku spożywczego oraz bez opłat skarbowych, wymienionych w art. 8 niniejszego rozporządzenia (z dnia 31 lipca 1920 r. Dz. U. Rz. P. z r. 1920 № 82, poz. 551), według relacji (parytetu) Drohobycz tzn., że przy sprzedażach loco rafinerja fabrykom, ładującym produkty poza stacją kolejową w Drohobyczu, służy prawo liczenia należności przewozowych z Drohobycza do stacji nadawczej rafinerji za sto kilogramów netto właściwego przetworu, jeżeli wysyłka nastąpi w cysternach, a sto dwadzieścia pięć kilogramów brutto, jeżeli wysyłka nastąpi w beczkach.

§ 5. Ustalona w art. 5 tegoż rozporządzenia z dnia 31 lipca 1920 r. należność za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny podwyższa się na dziesięć tysięcy marek bez względu na pojemność cysterny i odległość, należność zaś za wyczyszczenie cysterny na dwa tysiące marek.

§ 6. Ustalona w art. 6 tegoż rozporządzenia z dnia 31 lipca 1920 r. należność za oporządzenie beczek oznacza się na kwotę 100, marek.

§ 7. Ustalone w art. 8 tegoż rozporządzenia z dnia 31 lipca 1920 r. opłaty zmienia się w ten sposób, że będzie się pobierać na rzecz Skarbu

Państwa przy wprowadzaniu wszelkich przetworów ropy naftowej i gazu ziemnego z rafinerji do obrotu następujące kwoty od 100 kg. wagi czystej:

1) parafiny i wazeliny	1600 mk.
2) benzyny do 790 ^o gęstości (tysięcznych czystej wody) przy +12 ^o R (+15 ^o C)	1000 "
3) nafty i olejów do 870 ^o gęstości (tysięcznych czystej wody) przy +12 ^o R (+15 ^o C)	600 "
4) olejów ponad 870 ^o gęstości (tysięcznych czystej wody) przy +12 ^o R (+15 ^o C)	800 "
5) asfaltu, koksu i innych wyżej nie wymienionych przetworów	400 "

Wszystkie inne postanowienia tego artykułu pozostają w mocy.

§ 8. Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem ogłoszenia z tem zastrzeżeniem, że ceny wskazane w § 3 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie również w tych wypadkach, w których przetwory po dniu 15 kwietnia 1921 r. zostały wydane z rafinerji z zastrzeżeniem przewidzianej zmiany cen.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 grudnia 1920 r. № 17 (Monitor Polski z dnia 11-go stycznia 1921 r. № 7).

Minister Skarbu:

Steczowski

Minister Przemysłu i Handlu:

S. Przanowski

220.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 19 kwietnia 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Zdrowia Publicznego tudzież Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w przedmiocie podwyższenia należności znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 384 ustawy o postępowaniu karnem zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 1921 r. (Nr. 9 Dz. U. poz. 51) otrzymuje brzmienie następujące:

„Należności, przewidziane w rozporządzeniu austr. Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 marca 1901 Nr. 34 Dz. U. P. podwyższa się w ten sposób, że stawki koronowe zastępuje się dwudziestokrotną ilością marek polskich.

Stawki, przewidziane w art. 11 rozporządzenia z dnia 7 sierpnia 1920 r. (Nr. 75 Dz. U. poz. 515), podwyższa się pięciokrotnie, jeśli znawca jest lekarzem lub weterynarzem. Przepis art. 15 tegoż rozporządzenia jest uchylony”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze austriackim i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

w z. Dr. Jan Morawski